گزارش

زهرا چیذری

گفت‌وگوی «جوان» با کارشناس سیاسی و حقوق بشر

حقوق زنان را از غربی‌ها مطالبه نکردیم و حالا آنان طلبکارند

۱۰سال پیش بود که مقام معظم رهبری در نشست اندیشه‌های راهبردی با موضوع زنان و خانواده بر نقاط قوت ما در حوزه زنان و خانواده تأکید کردند و زن و خانواده را پاشنه آشیل نظام جمهوری اسلامی دانستند. در واقع زن و خانواده نقطه قوت ما و موضوعی است که غرب در آن ضعف دارد و طبق تأکیدات رهبری باید در حوزه زنان و خانواده از غرب مطالبه‌گری کنیم. این انفعال و کم‌کاری ما در حوزه زنان و خانواده به رغم داشتن مبانی فکری قوی اسلامی، موجب شده است امروز غربی‌ها در حوزه زنان از ما طلبکار باشند و ما را به پایمال کردن حقوق زنان محکوم کنند، هر چند خود آنها هم به خوبی می‌دانند چنین ادعاهایی پوچ و نادرست و تنها دستمایه‌ای برای تنگ‌تر کردن حلقه فشار علیه ایران است. حالا هم با برخی ناآرامی‌ها در کشورمان، دخالت کشورهای غربی به ویژه امریکا از قبل جدی‌تر شده تا جایی که امریکا در تلاش است ایران را از کمیسیون مقام زن حذف کند. جمهوری اسلامی ایران از سال ۱۹۹۸ در چند دوره (از جمله ۲۰۱۴- ۲۰۱۰) به عضویت این کمیسیون انتخاب شده است، همچنین بر اساس رأی‌گیری نهاد سازمان ملل در آوریل ۲۰۱۴، عضویت کشور ایران در کمیسیون مقام زن برای دوره زمانی ۲۰۱۹- ۲۰۱۵ تمدید شد و نیز در دور جدید از مارس ۲۰۲۲ عضویت رسمی کشورمان آغاز شده است که تا مارس ۲۰۲۶ ادامه خواهد داشت. حالا رویترز به نقل از کمیسیون مقام زنان در سازمان ملل نوشته است که روز ۱۴دسامبر (۲۳ آذر) درباره ادامه حضور ایران در این کمیسیون رأی‌گیری خواهد شد، اما اجرای این تصمیم چه تبعاتی برای کشورمان خواهد داشت؟ برای پاسخ به این سؤال سراغ حمیدرضا غلام‌زاده، کارشناس سیاسی و حقوق بشر رفته و با وی به گفت‌وگو نشسته‌ایم.

در مورد حذف ایران از کمیسیون مقام زن و اینکه این موضوع چه تبعاتی برای ما دارد و پشت پرده آن چه مسائلی وجود دارد، توضیح دهید.

این مسئله بیشتر از آنکه بخواهد تبعات حقوقی خاصی داشته باشد، از نظر فضاسازی سیاسی علیه کشورمان مورد اهمیت قرار دارد. عضویت در مجامع اینچنینی در این حوزه مشروعیت و محبوبیت را در سطح جهانی مطرح می‌کند و اخراج شدن از آن به نوعی خلاف این مسئله را نشان می‌دهد. در واقع امریکا در پی آن است تا بگوید ایران در موضوع زن چنین جایگاهی ندارد و باید اخراج شود. این مسئله در واقع کمپین سیاسی تضعیف ایران است، اما بار حقوقی خاصی ندارد که بخواهد منجر به تحریم یا اقدام خاصی شود، ولی نوعی کمپین سیاسی یا هجمه و پروپاگاندای سیاسی علیه جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود.

آیا عضویت ایران در دوره‌های قبلی برای ما آورده خاصی هم داشته است؟

آورده آن بیشتر پرستیژی و سیاسی بوده است. اگر چه این فرصت فراهم بوده که ما بخواهیم از عضویت در این کمیسیون استفاده هم بکنیم اما متأسفانه طبق راهبرد کلی که ما در حوزه جامعه بین‌المللی داریم، رویکردمان معمولاً تألیفی نیست بلکه مصرف‌کننده هستیم. اگر آنها نشستی بگذارند، اجلاسی برگزار کنند، ما شرکت می‌کنیم، گزارش می‌دهیم ولی اینکه بخواهیم تلاش کنیم ریل‌گذاری یا خط سیر و رویکرد خاصی را در چنین مجامعی پیگیری کنیم، معمولاً این اتفاق نمی‌افتد، به همین خاطر می‌گویم رویکرد ما مصرف‌کننده است نه تألیفی!

نگاه تألیفی یعنی چه؟

نگاه تألیفی فرصتی است که ما در ۴۰سال گذشته از دست داده و در حوزه‌های مختلف خیلی توجهی به آن نداشته‌ایم. به طور عادی حضور در چنین مجمعی برای ما دستاورد خاصی به جز بحث پرستیژ نداشته است، به خصوص در مورد زنان و خانواده. این در حالی است که رهبری در نشست اندیشه‌های راهبردی که ۱۰سال پیش برگزار شد، تأکید داشتند موضوع زن، موضوع درجه یک نظام است. در همان سخنرانی هم گفتند زن و خانواده پاشنه آشیل غرب است؛ دقیقاً جایی که ما در آن نقطه قوت داریم و آنها به شدت ضعف دارند. رهبری تأکیدشان این بود که ما باید در این حوزه از غرب طلبکار باشیم. طلبکار یعنی این مطالبه باید مستمر باشد و تکرار داشته باشد. مثل آموزگار که مستمر آموزش می‌دهد. طلبکار یک بار طلبش را دریافت می‌کند اما طلبکار کسی است که مستمر و مکرر مطالبه می‌کند. در حوزه زن و خانواده ما باید از جهان غرب طلبکاری کنیم و مکرر از آنها مطالبه و محکوم‌شان بکنیم که چرا حقوق زنان و خانواده را رعایت نمی‌کنند، اما ما این کار را نکرده‌ایم. در حالی که می‌توانستیم در این حوزه کارهای زیادی انجام دهیم چراکه ظرفیت بالایی داریم و نگاهی که اسلام به زن دارد، بسیار متعالی و درست است. شاید ما خودمان هم در این مسئله ضعف داشته باشیم و نتوانسته باشیم به درستی تمام این نگاه متعالی را پیاده کنیم اما ظرفیتش را داریم و مبانی فکری درستی داریم که می‌توانستیم این مبانی فکری را معرفی بکنیم اما متأسفانه نتوانسته‌ایم این کار را انجام دهیم.

کاملاً با شما موافقم. در واقع اگر ما توانسته بودیم این مبانی فکری و نگاه متعالی در حوزه زن را معرفی کنیم، امروز با چنین مشکلاتی مواجه نبودیم و در عمل این ما بودیم که از دنیای غرب در این حوزه طلبکار بودیم. درست است؟

دقیقاً همینطور است. اگر ما به درستی عمل کرده بودیم، امروز ما از آنها مطالبه می‌کردیم نه اینکه از آنها در این حوزه ضربه بخوریم.

آیا ممکن است اخراج ایران از کمیسیون مقام زن رأی بیاورد و ما چه کاری می‌توانیم در این حوزه انجام دهیم؟

به هر حال ما باید رایزنی‌های خودمان را انجام دهیم. بخش‌های مختلف سازمان ملل و نه فقط همین کمیته بلکه در هر بخش دیگری باید رایزنی‌های‌مان را انجام دهیم. ظرفیت‌های مردم‌نهاد ما هم می‌توانند مخالفت‌شان را با این موضوع ابراز و در راستای این مسئله فعالیت کنند. این فضاسازی‌ها می‌تواند کمک‌کننده باشد. همچنین لازم است این مسئله در رسانه‌ها مطرح شود و سیاسی‌کاری‌ای را که غرب علیه ما انجام می‌دهد، مشخص کنیم. ادبیات جعلی و اطلاعات گمراه‌کننده چند سالی است در فضای بین‌الملل جا افتاده و تقبیح می‌شود، یعنی همه جا پذیرفته‌اند که اطلاعات دروغ و گمراه‌کننده بد است. ما نتوانسته‌ایم اتفاقات دوسه ماه اخیر را در همین چارچوب در حوزه بین‌المللی مطرح کنیم، اما آنها با دروغ و ادعای غلط، کشور ما را به هم می‌ریزند و اسمش می‌شود دفاع از حقوق زنان و ما محکوم می‌شویم که زنان را سرکوب می‌کنیم، اما در حوزه‌هایی که کم‌کاری کرده‌ایم همچنان فرصت داریم.

> رهبری در نشست اندیشه‌های راهبردی که ۱۰سال پیش برگزار شد، تأکید داشتند موضوع زن، موضوع درجه یک نظام است. در همان سخنرانی هم گفتند زن و خانواده پاشنه آشیل غرب است؛ دقیقاً جایی که ما در آن نقطه قوت داریم و آنها به شدت ضعف دارند. رهبری تأکیدشان این بود که ما باید در این حوزه از غرب طلبکار باشیم

ما باید در محافل بین‌المللی تبیین کنیم که چه اتفاقاتی می‌افتد و تصویر و برساخته‌ای که در خارج از ایران ارائه می‌شود، اصلاً وجود ندارد. همچنین بسیاری از شعارهایی که در این اعتراضات برخی از دانشجویان و افراد مطرح کرده‌اند، باید برای خارجی‌ها ترجمه شود تا ببینند چقدر ضدزن است و چقدر توهین به زنان دارد و متوجه شوند این اتفاقات و آشوب‌ها به موضوع حمایت از زنان ربطی ندارد تا جمهوری اسلامی بخواهد متهم به سرکوب زنان شود.

در کشورهای غربی هم با آمار تأسف‌آوری از خشونت علیه زنان مواجه هستیم رئیس‌جمهوری فرانسه چند سال پیش کشته شدن هر سه روز یک زن توسط شریک زندگی‌اش را شرح فرانسه توصیف کرده بود، در چنین شرایطی آنها ایران را محکوم به رعایت نکردن حقوق زنان می‌کند!

همین مسئله را باید نماینده ما در کمیسیون مقام زن مطرح می‌کرد؛ اینکه چه بلایی سر زنان در امریکا می‌آید و ما باید این را محکوم کردیم، اما این کارها را نکردیم. اینکه می‌گویم ما در مجموعه بین‌المللی رویکرد تألیفی نداریم بابت همین مسائل است. ما در این حوزه خوب کار نکرده و نتوانسته‌ایم این مسائل را خوب تبیین کنیم و همه اینها مسئله تصویرگری در رسانه است.

سازمان‌های مردم‌نهاد و تشکل‌های مردمی ما چگونه می‌توانند در این حوزه مطالبه‌گری داشته باشند؟

تشکل‌های مردمی هم می‌توانند رسماً در محافل سازمان ملل حضور داشته باشند. در حال حاضر چند مورد از تشکل‌های مردمی چنین جایگاهی دارند. همچنین می‌توانند در قالب شورای حقوق بشر گزارش‌های دوره‌ای که به آن یوپی‌آر می‌گویند، ارائه دهند. از سال ۲۰۰۹ به ان‌جی‌اوها هم فرصت داده شد تا درباره وضعیت حقوق بشر در کشورها چه مثبت و چه منفی گزارش دهند. اگر این گزارش‌ها مکرر منتشر می‌شد که چه پیشرفت‌هایی داشتیم، بخشی از این تصویر را اصلاح می‌کرد و همین حالا این فرصت را داریم.

نگاه

کبری فرشچی

سریال‌هایی که زنان خانه‌دار را تحقیر می‌کند!

بازنمایی رسانه‌ای از زن موفق در جامعه ما زنی تحصیلکرده و شاغل است که در اغلب اوقات هم نهایتاً یکی‌دو فرزند بیشتر ندارد. سهم زنان خانه‌دار اما از تعریف رسانه‌ای موفقیت هیچ است! انگار نه انگار که طبق آمارها ۶۲درصد از زنان جامعه ما خانه‌دار هستند؛ زنان خانه‌داری که اگرچه خودشان به طور مستقیم شغل و درآمدی ندارند و شاید شغل و جایگاه اجتماعی بالایی نداشته باشند اما در عمل حضور و نقش‌آفرینی‌شان در همان جایگاه خانه‌داری پشتوانه موفقیت‌ها و جایگاه اجتماعی همسر و فرزندان‌شان است، اما این مسئله در رسانه‌ها کمتر به نمایش گذاشته شده و سهم زنان خانه‌دار در سریال‌های نمایش خانگی نیز چیزی نزدیک صفر است.

زنان خانه‌دار شاید درآمد مستقیم نداشته باشند اما حضور و نقش‌آفرینی‌شان در مدیریت اقتصادی خانواده نقشی بسیار تأثیرگذار دارد. تلاش‌های بانوان خانه‌دار تأثیری کاملاً مستقیم بر اقتصاد خانواده و جامعه دارد چراکه در صورت فعالیت نداشتنِ بانوان خانه‌دار در خانه، برای رفع نیازهای افراد خانواده باید مبالغ هنگفتی هزینه شود. این مسئله حتی ارزشگذاری اقتصادی هم شده است، به گونه‌ای که آنتونی گیدنز می‌گوید: «برآورد شده است بین ۲۵ تا ۴۰درصد از ثروتی که در کشورهای صنعتی به دست می‌آید، از ناحیه خانه‌داری است. کار خانگی پشتوانه اقتصاد است، چون تأمین‌کننده خدمات رایگانی است که اکثر جمعیت شاغل به آن نیاز دارند.» با وجود این زنان خانه‌دار اغلب اوقات نادیده گرفته می‌شوند و رسانه‌ها در شکل‌گیری این فرهنگ و ارزش‌گذاری به زنان خانه‌دار نقش ویژه‌ای دارند. طبق آخرین نتایج سرشماری در سال ۱۳۹۵، ۶۲/۱درصد از جمعیت زنان ایران را زنان خانه‌دار تشکیل می‌دادند، یعنی اکثریت جمعیت زنان. با این حال، در فیلم‌ها و سریال‌ها این جمعیت به نمایش گذاشته نمی‌شوند، این یعنی ارزشی برای زنان خانه‌دار و فعالیت‌های آنان در خانه تعریف نشده تا به نمایش دربیایند و به انتخاب آنان احترام گذاشته شود و شغل خارج از خانه برای نمایش در رسانه، اولویت و ارزش بیشتری داشته است.

■ جا ماندن سریال‌های نمایش خانگی از نمایش واقعیت زن خانه‌دار

خبرگزاری ایرنا در پژوهشی سریال‌های حدود یک‌سال اخیر شبکه‌های نمایش خانگی را از منظر نمایش خانه‌داری، زنان خانه‌دار و ویژگی‌های آنان مورد بررسی قرار داده است. در حدود یک سال گذشته ۱۷سریال از شبکه‌های نمایش خانگی پخش شده است که برخی از آنان مربوط به زمان حال نیستند و نگاه به گذشته یا آینده دارند و در نتیجه ۱۲سریال در این گزارش مورد بررسی قرار می‌گیرند. در این سریال‌ها تنها ۲۸درصد از زنان نقش خانه‌دار را بازی می‌کنند. چنین وضعیتی موجب می‌شود زنان خانه‌دار، کار خانه‌داری را یک فعالیت بی‌ارزش و دست‌چندم بدانند و دچار کمبود اعتمادبه‌نفس، سرخوردگی و حس بی‌ارزشی شوند تا جایی که گاهی اوقات از بیان خانه‌دار بودن خود شرمگین هستند.

از سوی دیگر در اغلب سریال‌ها مشخص نیست کارهای خانه به دست چه کسی یا چه کسانی انجام می‌گیرد. این مسئله موجب می‌شود سختی و مشکلات کار خانه‌داری دیده نشود و تصور شود کارهای خانه خودبه‌خود انجام شده و زنان خانه‌دار زمان خالی بسیار زیاد و کار اندکی دارند. همچنین مشکلات و دغدغه‌های آنان به خوبی منعکس نشده و زنان خانه‌دار تریبونی برای بیان مسائل خود نخواهند داشت.

بر اساس این پژوهش در این سریال‌ها فقط برای حدود ۸درصد از شخصیت‌ها، کار خانه نمایش داده شده است.

خانه‌های لاکچری، زندگی‌های تجملاتی و حضور خدمتکار برای انجام کارهای خانه هم آسیب دیگری است که در سریال‌های نمایش خانگی شاهد آن هستیم. در حالی که با عنایت به وضعیت اقتصادی جامعه چنین زندگی‌هایی فراگیر نیست و نشان دادن خانه‌های اعیانی و اصطلاحاً لاکچری با حضور خدمتکاران مختلف جهت انجام امور، می‌تواند در پس‌زمینه ذهن افراد موجب افزایش نارضایتی از نوع زندگی خود و همچنین ایجاد فاصله بین واقعیت و توقعات در زندگی شود.

استفاده از زنان به عنوان خدمتکار به معنای زنانه بودن

> تلاش‌های بانوان خانه‌دار تأثیری کاملاً مستقیم بر اقتصاد خانواده و جامعه دارد چراکه در صورت فعالیت نداشتن بانوان خانه‌دار در خانه، برای رفع نیازهای افراد خانواده باید مبالغ هنگفتی هزینه شود

فقر و کاهش انتظار زنان سطح پایین جامعه از موقعیت شغلی خود است. هم اکنون نیز سهم زنان از مشاغل خدماتی در یک تقسیم‌بندی ناعادلانه، بیش از مردان است و کار خانگی که جزو پایین‌ترین رده‌های شغلی است، معمولاً با کمترین حقوق و مزایا، نصیب زنان می‌شود. در بیش از ۴۱درصد از سریال‌های شبکه نمایش خانگی حضور خدمتکار زن آشکارا دیده می‌شود.

■ موجودی ضعیف و کم‌هوش با دغدغه‌های بی‌اهمیت

برساخته‌های رسانه‌ای سریال‌های نمایش خانگی از زنان خانه‌دار موجودی ضعیف، دارای دغدغه‌های فانتزی و بی‌اهمیت، دارای بهره هوشی اندک، صرفاً دنبال ظاهر بودن و در آرزوی پیدا کردن شوهر در بخش‌های مختلفی از رسانه‌های تصویری وجود دارد. بروز این نوع کلیشه‌ها در شخصیت زنان خانه‌دار سریال‌ها نمود بیشتری دارد، به طوری که بعضاً واژه خانه‌داری با بی‌دغدغگی، لوس بودن و دنبال مد بودن و اصطلاحاً «به‌دنبال قر و فر بودن» همتراز شده است.

در این سریال‌ها به شخصیت‌هایی برمی‌خوریم که از سطح پایینی از فرهنگ برخوردارند، دغدغه اصلی آنها تغییر ظاهر و پوشش طبق مد روز و خوشگذرانی است. این شخصیت‌ها مدام به دنبال انجام عمل‌های زیبایی، خرید و پیداکردن فروشگاه‌های جدید، خرج کردن پول برای نیازهای کاذب و غیرواقعی، فریب مردان و دلبری‌های بیجا برای جلب نظر آنان و این دست کارها هستند. در بعضی از سریال‌ها، این ویژگی به تمامی زنان آن سریال تسری پیدا می‌کند و نتیجه حاصل چیزی نیست جز ضعیف و سطح پایین نشان دادن قشر زنان.

آنچه از بررسی محصولات شبکه نمایش خانگی حول موضوع خانه‌داری به‌دست می‌آید، عدم نمایش درست این امر و ایجاد نگرش و فرهنگ‌های غلط در بین مردم است. انگاره‌هایی مانند صرفاً زنانه بودن کار خانه و خانه‌داری، بی‌ارزش بودن خانه‌داری، بی‌سواد، ضعیف و سطحی بودن زنان خانه‌دار، ارجحیت شغل و درآمدزایی مستقیم بر خانه‌داری.

این در حالی است که زنان خانه‌دار مدیران خانه محسوب می‌شوند و مدیریت یک مجموعه نیازمند هوشمندی و تدبیر بالاست، پس یک زن خانه‌دار نمی‌تواند کم‌هوش و ضعیف باشد. از سوی دیگر خانه‌داری صرفاً به انجام فعالیت‌های فیزیکی خانه خلاصه نیست بلکه ایجاد محیطی پر از آرامش و محبت در خانه، تلاش در جهت رشد و بالندگی فرزندان برای ساختن نسلی موفق، کمک به رهایی افراد خانواده از تنش‌ها و نگرانی‌های روزانه بخش‌های دیگری از فعالیت زنان خانه‌دار هستند که شاید اهمیت بسیار بیشتری از انجام فعالیت‌های فیزیکی خانه داشته باشند. رسانه نقش مهمی برای ارزشگذاری به زنان خانه‌دار و بیان اهمیت جایگاه آنها دارد و فیلم‌ها و سریال‌ها از اثرگذاری بالایی برای فرهنگ‌سازی و تغییر ذائقه جامعه و هدایت آن برخوردارند، اگر از این اثرگذاری و نقش‌آفرینی به درستی استفاده کنند.

ویترین

خاطرات کونیکو یامامورا یگانه مادر شهید ژاپنی در ایران

کتاب «مهاجر سرزمین آفتاب» زندگینامه شنیدنی و تأثربرانگیز مادر شهید و بانوی ژاپنی مسلمان، خانم کونیکو یامامورا است که به قلم حمید حسام و مسعود امیرخانی به رشته تحریر درآمده است.

این کتاب دربردارنده خاطرات بانویی ژاپنی با نام اصلی کونیکو یامامورا است که پس از اسلام آوردن در پی ازدواج با مردی ایرانی، اسم قرآنی «سبا» را برای خود برگزید. این خاطرات که جالب توجه و سرشار از نکات لطیف است، توسط حمید حسام و مسعود امیرخانی تحریر و روایت شده است.

در مقدمه اثر از زبان حمید حسام می‌خوانیم که آغاز آشنایی‌اش با خانم یامامورا به سفری برمی‌گردد که با گروهی از جانبازان به کشور ژاپن داشت. انگیزه این سفر شرکت در بزرگداشتی بود که برای کشته‌شدگان واقعه هیروشیما برگزار می‌شد. در طول بازدید از این شهر بود که حمید حسام با خانم یامامورا آشنا شد و پس از شنیدن ماجرای زندگی او، به نگارش آن علاقه‌مند شد، البته کار گردآوری خاطرات خانم یامامورا یک شبه صورت نگرفت بلکه پس از مصاحبت چندساله مؤلفان کتاب مهاجر سرزمین آفتاب با وی به سرانجام رسید.

در این کتاب زندگی خانم یامامورا را از کودکی تا میانسالی پی می‌گیریم و شرح رشد و نمو او تحت تعالیم بودایی، آشنایی‌اش با مردی مسلمان و ازدواج با او، به دنیا آمدن و بالاخره، شهادت سوزناک فرزند دلبندش را یک به یک دنبال می‌کنیم.

حمید حسام متولد سال ۱۳۴۰ و اهل شهر همدان است. وی که در جوانی سابقه حضور در جبهه‌های نبرد را داشته، در آثار خود اغلب راوی وقایع دوران جنگ بوده است. از کتاب‌های او می‌توان به عناوینی چون «آب هرگز نمی‌میرد» و «خداحافظ سالار» اشاره کرد.

مسعود امیرخانی نویسنده‌ای توانا با علایق متنوع است که تاکنون آثار خواندنی‌ای چون «اندوه جنگ» و «دردسر» را به انتشار رسانده است.

در بخشی از کتاب صوتی مهاجر سرزمین آفتاب می‌خوانیم:

وطن‌پرستی جزئی از آیین سنتی مکتب شینتوست؛ چیزی فراتر از علاقه به زادگاه. علاقه‌ای از جنس عشق به مادر. حالا که بزرگ‌تر شده بودم و به کلاس اول می‌رفتم، از شنیدن اسمم و معنای آن بیشتر لذت می‌بردم. کونیکو، فرزند وطن. وقتی همکلاسی‌ها صدایم می‌زدند کونیکو، احساس شیرینی آمیخته با غرور پیدا می‌کردم. گویی فقط من و دخترانی چون من که اسم‌شان کونیکوست، فرزند وطن هستیم و بقیه غریبه‌اند. پرچم کشورم را مثل اسمم دوست داشتم. روی میز چوبی هر کلاس یک پرچم گذاشته بودند. معلم کلاس اول می‌گفت اولین جایی که خورشید در بامداد زودتر از هر جای دیگر در کره زمین طلوع می‌کند و به مردم سلام می‌دهد، سرزمین ماست: کشور خورشید تابان و من که به ماهی قرمز و لباس کیمونوی قرمز و شکوفه‌های قرمز علاقه داشتم، از دیدن دایره توپُر و قرمزرنگ پرچم که نماد خورشید است ذوق‌زده می‌شدم و شادی می‌دوید زیر پوستم.

روی خط زنان

■ نرخ اعتیاد زنان در ایران بسیار پایین است

دبیرکل ستاد مبارزه با موادمخدر گفت: نرخ اعتیاد زنان در ایران بسیار پایین است و اصلاً با کشورهای اروپایی قابل ملاحظه نیست. اسکندر مؤمنی در بیست‌و نهمین جلسه کمیته تخصصی زنان و خانواده گفت: انتظار داریم زنان به عنوان بخشی از جامعه به پیشگیری از اعتیاد در جامعه کمک کنند. وی بیان کرد: ایجاد مکان‌هایی برای درمان و نگهداری بانوان آسیب‌دیده از اعتیاد از اقدامات سال‌های اخیر در تهران و در کل کشور است. دبیرکل ستاد مبارزه با موادمخدر گفت: فضای کافی و ظرفیت لازم برای نگهداری و درمان بانوان آسیب‌دیده از اعتیاد در کشور وجود دارد، این مراکز در کرج، تهران، تبریز، مشهد و سایر کلانشهرها قرار دارد.

■ خزعلی: مطالبات زنان زندانی را با جدیت پیگیری می‌کنیم

معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده ضمن حضور در زندان زنان قرچک تأکید کرد: مطالبات زنان زندانی را با جدیت پیگیری می‌کنیم.

انسیه خزعلی، معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده در بازدید از زندان زنان قرچک در دیدار چهره به چهره با زندانیان از مشکلات و مسائل آنها مطلع شدند و درخواست‌ها را شنیدند. در این دیدار مطالبات زندانیان به صورت مکتوب دریافت شد و معاون رئیس‌جمهور تأکید کرد برای پیگیری مطالبات زندانیان و رفع مسائل آنها همت جدی وجود دارد.